

[Kirsten Jacobsen]

Kirsten Jacobsen (FP):

»Finder ministeren det acceptabelt, at real-kreditinstitutterne i de fleste tilfælde ikke politianmelder forsøg på eller fuldbyrdet bedrageri over for institutterne i form af afgivelse af urigtige oplysninger til institutterne i forbindelse med lånesagsbehandlingen?«

Begrundelse

Når man tager i betragtning, med hvilken ihærdighed kreditforeningerne økonomisk følger almindelige lånere i årevis, selv om den tvangsauktion, der er grunden til kreditforeningernes krav, ofte har været uforskyldt, er det forkasteligt, at de store, smarte spekulanter bliver reddet, fordi en anmeldelse og efterforskning af deres lånesager alt for ofte vil åbenbare, at kreditforeningerne selv – enten helt eller delvis – har haft kendskab til sagernes rette sammenhæng. Så for at beskytte ens eget renommé lader man hajerne slippe fri, mens der drives klapjagt på småfiskene. Med de astronomiske tab, institutterne har haft de sidste år, er det urimeligt, at almindelige lånere, der altid har betalt til tiden, skal påføres ekstra bidrag på grund af kreditforeningernes manglende lyst til at afsløre deres egen lemfældige lånesagsbehandling.

Svar (9/9 91):

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Nej, ikke hvis der er tale om oplagte sager, men jeg finder generelt ikke, man kan fortænke institutterne i at undlade at politianmelde (eller søge ansvar gjort gældende) i de tilfælde, hvor mulighederne for at opnå domfældelse vurderes som minimale eller ikke eksisterende. Rets-systemet ville i øvrigt i sådanne tilfælde blive belastet unødigt.

Som anført i begrundelsen for spørgsmålet kan der ved lånsøgers afgivelse af urigtige oplysninger være tale om, at instituttet i det mindste burde have haft kendskab til sagens rette sammenhæng. I mange tilfælde, hvor lånsøger i strid med sandheden har oplyst en bestemt byggeudgift, ville en omhyggelig vurdering af de udførte arbejder på basis af en nøjere beskrivelse heraf, en grundig besigtigelse samt en egentlig vurdering af indtjeningsevnen kunne have afsløret, at låntagers oplysninger om afholdte udgifter langt oversteg de faktisk afhold-

te udgifter og ejendommens værdi. I sådanne tilfælde må det imidlertid antages, at en domstol vil være utilbøjelig til at domfælde efter straffelovens § 279 om bedrageri.

Spm. nr. S 915

Til *miljøministeren* (28/8 91) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om Kommunekemis planer om samarbejde med det tyske affaldsfirma ROM vedrørende etablering af et genvindingsanlæg for organiske opløsningsmidler i Nyborg?«

Begrundelse

Miljøstyrelsen har tidligere betinget, at import af brændbart affald kun kan foregå, så længe dette affald anvendes som støttebrændsel.

Jeg undrer mig derfor over en udtalelse af direktør Aksel Nielsen refereret i International Environment Reporter den 31. juli i år om at indgå i et partnerskab med ovennævnte firma.

Svar (4/9 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Kommunekemi har orienteret Miljøstyrelsen om de planer, virksomheden har om samarbejde med det tyske firma ROM Entsorgung GMBH. Samarbejdet drejer sig blandt andet om etablering af et destillationsanlæg for ikke-klorerede opløsningsmidler.

Det danske marked for denne type kemikalieaffald er ikke stort nok til at sikre rentabiliteten på et destillationsanlæg, og det vil derfor være en forudsætning for, at anlægget etableres, at der importeres udenlandsk affald af den omtalte type.

Set ud fra en overordnet dansk affaldspolitik er genanvendelse at foretrække frem for afbrænding, og i dette tilfælde ville alternativet til destillationen være afbrænding af ca. 3.000 t ikke-klorerede opløsningsmidler på Kommunekemi A/S. Miljøstyrelsen vil som følge heraf være indstillet på at godkende en sådan import.

Nyborg Kommune er i øvrigt orienteret om Kommunekemis aktiviteter og Miljøstyrelsens holdning i denne sag.«